

Hydrangea serrata 'Tiara'

hortensja piłkowana 'Tiara'

Grupa Lacecap

Synonim łaciński: *Hydrangea macrophylla* subsp. *serrata* 'Tiara'

Angielska odmiana, ceniona za długi okres kwitnienia, znaleziona około 1990 roku wśród siewek *H. serrata* 'Bluebird' w ogrodzie Michaela Haworth-Bootha. Nazwana przez Maurice Foster, znawcę hortensji z Kent. Krzew jest niewysoki, zwarty, rośnie dość wolno, dorasta do 0,7–1,0 m wysokości i szeroko się rozrasta. Pędy ma brązowo nakrapiane, wzniesione, cienkie, które w miejscach cienistych mają tendencję do przewieszania się. Liście są wąskoeliptyczne, do 15 cm długości, jasnozielone do soczystozielonych, matowe, z piłkowanym brzegiem, w połowie lata przebarwiają się od wierzchołka na bordowo lub czerwono, szczególnie intensywnie na stanowisku słonecznym. Jesienią są pięknie szkarłatnoczerwone. Kwitnienie jest obfite i długie, trwa od czerwca do sierpnia. Baldachy pojawiają się najpierw na pędach 2-letnich, a latem na nowych, tegorocznych pędach, ponieważ krzew powtarza kwitnienie (remontantka). Wśród odmian od lat uprawianych w Europie remontantkami okazały się również 'Blue Billow' i 'Blue Deckle'. Kwiatostany są talerzowate, lekko wypukłe, małe, średnicy 6–12 cm, złożone z kwiatów płonnych i płodnych, Kwiaty płodne drobne, z długimi pręcikami, tworzą puchate wnętrza, które otaczają duże, niezbyt liczne kwiaty płonne, 4(5)-płatkowe o brzegach gładkich. W zależności od odczynu podłoża mogą być one bladoniebieskie, lilafioletowe lub jasnoróżowe. Dojrzałe kwiaty sterylne obracają się ku dołowi i są dekoracyjne do późnej jesieni. Odmiana mało podatna na choroby, dość odporna na mróz (strefa 6b), ale młode okazy wymagają zabezpieczenia na zimę. Preferuje półcień i gleby bogate w próchnicę, wilgotne, niezbyt ciężkie, przepuszczalne. Ze względu na płytki system korzeniowy, krzewy należy ściółkować, co chroni je przed letnim przegrzaniem i niskimi temperaturami zimą. Dzięki długiemu okresowi kwitnienia i mniejszym rozmiarom odmiana polecana do małych przydomowych ogrodów oraz do sadzenia w dużych grupach w parkach naturalistycznych, także wśród kwitnących bylin oraz traw ozdobnych. Na rabaty wnosi efektowną, jesienną kolorystykę, szczególnie intensywną na stanowiskach nasłonecznionych. Dobrze prezentuje się na tle krzewów zawsze zielonych.

autorzy opisu tekstowego: Hanna Grzeszczak-Nowak; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Maurice Foster Wielka Brytania; wprowadzenie do handlu: ok. 1990 Wielka Brytania
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	krzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	od 0,5 m do 1 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	kwiatostan
barwa kwiatów	niebieskie
pora kwitnienia	sierpień lipiec czerwiec
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże wilgotne podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego odczyn kwaśny
rodzaj gleby	gliniasta próchnicza przeiętna ogrodowa
walory	ozdobne z kwiatów ładne jesienne zabarwienie ciekawy pokrój
zastosowanie	w grupach rabaty kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) ogrody orientalne parki ogrody przydomowe

nagrody RHS Award of Garden Merit

strefa 6b

autorzy opisu tabelarycznego: Hanna Grzeszczak-Nowak; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Hydrangea serrata* 'Tiara' w Polsce

HAJDROWSKI Bogdan Szkołka Krzewów Ozdobnych i Róż

